

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the **Morning Star** to:-
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukodai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. QB/59/300/26/82

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 145 JAFFNA, FRIDAY, 11th JANUARY, 1985 No. 2

RIGHTHOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription
Reference
L. B. 1984: Rs. 50/- per year.
FOR ADVERTISEMENTS
Apply to:

The Manager,
'Morning Star', Vaddukodai.

The death of a Martyr

"Looking to Jesus.....who for the joy that was not before him
endured the Cross" — Heb. 12:2.

(Summary of a Sermon preached at the Memorial Service to
the Rev. George Jeyarajasingham at St. Peter's Methodist Church
on 29-12-1984.)

The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar

We are holding this memorial service in the Christmas season when our thoughts are of God's coming into the world with His message of Joy, Peace and Good-will. The writer to the Hebrews in this text reminds us that Christmas joy is not a cheap joy. The God who came into history came into a troubled and cruel world, a world full of suffering, oppression, exploitation and evil manifest in many diverse forms. His coming into such a world therefore meant a conflict and effective confrontation with those powers of evil which is what the Cross is about. "Joy to the world the Lord is come", can be joy only to those who can see His coming in the light of the Cross—"Who for the joy that was set before him endured the Cross." St. Paul brings out this same connection between the incarnation and the Cross in Phil. 2:8 "And being found in human form he humbled himself and became obedient unto death, even death on a Cross." A common criticism that was made of the Church a generation ago was that it generally allied itself with the establishment and took the side of the powers that be. The Church it was said was more often supporting oppressive rulers than championing the cause of the oppressed. Today we are glad the situation is not so bad. Churches in many parts of the world are actively involved in movements for liberation and identifying with the poor and the oppressed. The examples of Dietrich Bonhoeffer in Germany, Martin Luther King in America, Archbishop Lwunm of Uganda and the numerous priests and ministers in S. America, Africa and the Philippines in more recent times actively involved in working for the poor and the oppressed come to mind. They have been willing to take a bold and forthright stand against tyranny and oppression. On All Saints day, November 1st, 1984 when thousands of Poles walked into the Powazki Cemetery in Warsaw to pay their respects and light candles in memory of the dead they found the photograph of Father Jerzy Popieluski nailed to a tree near an unmarked plot. The inscription beneath the picture read "Killed by Security forces". That is indeed a parable of what is taking place to faithful servants of God in many parts of the world. The death of George Jeyarajasingham is one more in this great tradition. As we mourn his untimely death and even more the manner of his death let us thank God for his witness unto death.

Matthew records for us in his Gospel how Pilate's wife sent a message to Pilate when Jesus was brought before him for trial. "Have nothing to do with that righteous man, for I have suffered much over him today in a dream." Dorothy Sayers in her Radio Plays on the life of Christ entitled the Man Born to be King imaginatively pictures for us what the dream of Pilate's wife was. She dreamed of a Sunday morning many centuries hence when congregations of peoples were gathered in the far corners of the earth standing up together and saying "suffered under Pontius Pilate". The phrase is indeed a crucial part of the creed of the Christian Church. It reminds us that the event that took place when Pontius Pilate was the Roman Governor of Judaea. But more than that it is a perpetual reminder to the Church about its own place over against the State. "Suffered under Pontius Pilate" is an affirmation of the Church's understanding of the relation between the Kingdom of God and the kingdoms of this world, between the Church and the State, between the principalities and powers of this world and the faithful servants of God. The Church in as much as it strives to be faithful to its mission cannot but continue to suffer under Pontius Pilate. The English word 'martyr' we are often reminded comes from the Greek word "martyr" which means a witness. The verb 'martureo' in Greek means "to bear witness". The martyr therefore is one who bears witness to Christ even to the point of his own death. What more glorious witness can there be to the Christ who suffered under Pontius Pilate than for one to be able to share in that suffering at the hands of the Pilates of our day?

An ancient and well known saying from Church history reminds us, "the blood of the martyrs is the seed of the Church". A seed is an encapsulated life. It is nature's way of providing for continuity, in the midst of the cycle of life, growth and death. A seed can be carefully preserved and left to decay but it can also be planted in well prepared soil and allowed to sprout to life and bear fruit. It is all too easy for the Church to honour its martyrs in stained glass windows and preserve them carefully in its liturgies. If the blood of the martyrs is to be the seed of the Church, the memory of their service, sacrifice and death should be allowed to take root in our contemporary situations and

For the Record

Full probe into priest's death

Minister of National Security Lalith Athulathmudali on Monday ordered a full police investigation of the early Sunday morning shootout between troops and terrorists, near a Roman Catholic Church in Vankalai, in the Mannar district, where the parish priest Rev. Fr. Mary Bastian was also killed.

Mr. Athulathmudali had asked the Inspector-General of Police for a full inquiry. He in turn has directed DIG, (Northern Range) Tyrell Goonatilleka to hold the probe.

Mr. Athulathmudali said the body of Fr. Bastian has not yet been found.

The immediate inquiry is being conducted by ASP Tudor Wijeratne and a team of CID officers from Colombo.

On Monday two statements were issued by the Catholic Bishop's Conference which speaks for all the bishops and Bishop Thomas Savundranayagam of Mannar who deplored the killing of the priest and all forms of violence.

[CDN 9-1-85]

The Death of Rev. Fr. Mary Bastian

The statement of the Bishop's Conference urges for an impartial inquiry at the highest level as there were "conflicting versions of the incident and the truth must be known".

The Bishop of Mannar while deploring the killing of Rev. Fr. Mary Bastian, Catholic priest of Vankalai in the Mission house, has strongly protested against the SLBC and other means of government mass media "beaming out false news that arms and ammunition were found in the Catholic Church at Vankalai and that the Church was used as a base to attack the security forces".

Fr. Bastian was born at Ilavai on 11-12-48. He was ordained as Priest in 1975. He served at Manipay as Priest in charge

allowed to sprout to life in the midst of our strifes and struggles, challenges and opportunities.

A verse from James Russell Lowell's Hymn is an inspiring reminder to us of the faith and hope with which we should continue to face the future however gloomy the prospects may seem.

"Though the cause of evil prosper Yet 'tis truth alone is strong; Though her portion be the scaffold, And upon the throne be wrong— Yet that scaffold sways the future, And behind the dim unknown, Standeth God within the shadow Keeping watch above his own."

In his life George Jeyarajasingham gave himself wholeheartedly for the cause of the poor and the oppressed and he has died as a martyr for his faith and for the cause for which he worked. We thank God in the confident faith that his death would not have been in vain.

of St. Anne's Church before he went to Mannar. He was deeply involved, says Bishop Thomas Savundranayagam, Bishop of Mannar in the upliftment of the poor people in Mannar.

IN MEMORIAM

IN AFFECTIONATE MEMORY
OF

Malar Winslow Wijeratnam (nee Barr Kumarakulasinghe)

A mother courageous and selfless; a wife loving and loyal.

"Whoso findeth a wife findeth a good thing"

"She did good and not evil all the days of her life"

on her birthday 7th January.

Obituary

Karuna Jesuthasan

We regret to report the sudden and untimely death in Kuala Lumpur of Karuna (Age 45) beloved wife of Mr. D. K. Jesuthasan, Chief Engineer of the National Electricity Board of Malaysia.

Mrs. Jesuthasan was the Principal of Stamford College, Kuala Lumpur and the National President of the YWCA of Malaysia. She was an active member of several other social and voluntary organizations and deeply committed to her work in the Anglican Church as a member of St. Paul's Church, Petaling Jaya

Mrs. Jesuthasan comes from a well known family in Jaffna being the daughter of the late Mr. A. M. Rajaratnam (former Registrar of the High Court, Ipoh) and Mrs. Kamala Rajaratnam (nee Anketell). The late Mr. Rajaratnam was one of the Arulpragasam family and brother of Rajendram, Rajakulasingham and Mrs. Raja Coomarasamy and of the late Dr. Rajanayagam, Rajasekaran, Rajathuraisingham, Mrs. Nalliah and Miss R. Arulpragasam. Mr. Jesuthasan is the son of Mrs. A. K. Jesuthasan and the late Mr. Jesuthasan of Nallur.

Karuna leaves behind her husband, children Ravin, Surin and Sharmin, brothers, sisters and a host of relatives to mourn her loss.

No. 5, Lorong Bkt Pantai Tujoh, Kuala Lumpur.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

கிளிந்தவ வர இதழ்.]

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.

"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிநாம்"

மலர் 145]

11-1-1985

[இதழ் 2

1985 — அனைத்துலக இளைஞர் ஆண்டு

கடந்த சில ஆண்டுகளாக உலகின் அனைத்து நாடுகளிலும், தத்தம் இளைஞர் சமுதாயத்தின் போக்கை நினைத்து கவனிக்கொள்ளாதோர் இல்லையென்றே கூறலாம். இளைஞர் பிரச்சனைகள் எவ்வாறு தீர்க்கலாமென்றே பல நாடுகள் கவலையுடன் பல ஆலோசனை கூட்டங்களை நடத்தி வந்தன. இறையணர்ந்த ஐ. நா. நிறுவனம் 1985 ஆம் ஆண்டை, அனைத்துலக இளைஞர் ஆண்டாகப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது. இன்றைய சூழ்நிலையில் இது பொருத்தமான பிரகடனமாகும்.

உலகின் குடிசைத் தொகையில் கணிசமானோர் இளைஞர்கள். இவர்களையே மொத்த குடிசைத் தொகையில் முன்றில் ஒரு விடத்தினர் 15 வயதுக்குப் பட்ட பிள்ளைகள். 15க்கும் 25க்கும் இடைப்பட்டோர், இவர்களுக்கு குடிசைத் தொகையில் ஏறக் குறைய அரைப் பகுதியை ரென்றே, சமீபத்தில் வெளிப்பாட புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றது.

இன்றைய இளைஞர்களிடம் காணப்படும் அளவற்ற ஆற்றல், சக்தி, உற்புத்தவன் ஆகியவற்றை நாம் கணித்த, இவற்றை ரேர் வழியில் வளம்படுத்தி, மனித சமுதாய நலனுக்குப் பயன்படுத்தி, உலகப் பிரச்சனைகளில் பாதிக்குமேல் குறைந்ததையும் என்றே பல அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

இந்த உண்மையைப் பெற்றோர்களிடமும், அரசாங்கங்களிடமும், சமய நிறுவனங்களிடமும் உணர்த்தி, உலக இளைஞர்களின் உடல்நலன், உளநலன் ஆகியவற்றை நிலைப்படுத்தி, அவைகளுக்கும் சமாதானமும், சமத்துவமும், அபிவிருத்தியும் கிடைக்கும் வகையில் அவ்வாறு சித்திக்கையையும் தூண்டியிருவதே, அனைத்துலக இளைஞர் ஆண்டின் பிரகடனத்தின் அடிப்படை நோக்கமாகும்.

பொருளற்ற பேரவையே பேச்சுக்களாகும், பசப்பு காரத்தை களாலும், அடக்கு முறைகளும்

ஆம் இளை சமுதாயத்தினரைத் தெரட்டிந்தும் ஏமாற்றுவா மென்றோ, அவர்களின் அளப்பரும் ஆற்றலைக் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்கலாமென்றே நாம் நினைப்பது தவறு. இளைஞர்களின் திறமைகளை உரிய வகையில் கணித்து, நேர்மையான முறையில் ஆற்றப்படுத்தி, தகுந்த வழியில் அபிவிருத்தி செய்து, சமாதான சகவாழ்விற்கு வித்திட்டாக, முதியவர்களின் செயல்களில் நம்பிக்கையிழந்துள்ளவர்களை, சரியான வழியில் வழி நடத்துவது சாத்தியமாகும்.

சக்தியின்றி இரத்தமின்றி, அன்பும் பரிவும, பரஸ்பர நம்பிக்கையும் விசுவாசமும் உள்ளவர்களாய், இளைஞர்களின் மனதைப் புரிந்து கொண்டவர்களாய் அவர்களை அணுகினால், இன்றைய இளைஞர்களின் தீவிர பேரேக்களின் விருந்த அவர்களை மீட்டெடுத்தல் சாத்தியமாகும் என்பது நிச்சயம்.

இவ்வாண்டில் முதியோர் இவ்வுண்மை நிலையையுணர்ந்து, உண்மை அடிப்படையில், புனிதமான உள்ளத்துடன், இளைஞர் உலகை நோக்கி தமது பாசக்கரங்களை நீட்டவேண்டும். சுயநலமிக் முதியோர்களின் தமது பேராகசங்களில் ஏற்படுத்திய பேரார் முன்னளவில் ஒன்றுமறியா மானிட மொட்டுகளும், மலர்களும், பிஞ்சுகளும் அறியாமலாகக் கருகிச் சாம்பராக எவரும் விரும்பமாட்டார்கள். எந்தச் சமயத்திற்கும், எந்தக் கலாச்சாரத்திற்கும் இது ஏற்றதே.

எனவே, திருச்சை இவ்வாண்டில் இளைஞர்களுக்கு எவ்வித பணியாற்ற வேண்டும் என்பதை ஆழமரச்சி சிந்தித்து, பயனுள்ள திட்டங்களைத் தயாரித்து செயல்படுத்த முன்வருமென எதிர்பார்க்கிறோம். இன்றைய சூழ்நிலையில் திருப்ப இறைவனை நாடி வரும் தமது இளைஞர்களை அரசாண்பது நமது கடமை.

—மான்ப்பாய் திருச்சை இளைஞர்க்கும்கம்

ஆம் திசை பிற்பகல் 2.00 மணிக்கு அருள் திரு. D. R. அம்பலவாணர் அவர்கள் (மருமகன்) தலைமையில், அருள் திரு S. மனோபவனின் உதவியுடன் நடத்தப்பட்டது. சேகரதன் S. V. அரியராசா (மருமகன்) செம்பு செய்தார், எனம் மனோபவன் அருளுரை வழங்கி, பேராபர் அருளியது. டி. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்கள் செபித்த ஆசிரியராக கறிஞர், இதன் பின் வந்தநிலைகளின் திரு. A. சேகரதன்க்கம் அவர்களின் (மருமகன்) இவ்வாற்திச் சடலம் இறந்தி அஞ்சிக்கக் கரவைக்கப்பட்டது. தெல்லிப்பண்ணையாரும் வந்தநிலைகளாக கிராம மக்களும் நிராகர வந்து அஞ்சலி செலுத்தினர். இவ்வுரு தெல்லிப்பண்ணைப் போதகர் அஞ்சலி திரு. T. பிரேமராசா அவர்களின் தலைமையில், எனம் D. R. அம்பலவாணர் அவர்களின் உதவியுடன் பொய்விபர நடத்தப்பட்டது. எனம் பிரேமராசா அவர்கள் இரக்கவரை வழங்கினார்.

இதன்பின் தெல்லிப்பண்ணைப் பாடகர் பவனியாச அனை

புற்றுநோய்

டாக்டர் பி. மாணிக்கம்

நோய் ஆரம்பமாகும் முறை

நம் உடலில் பலவகைப்பட்ட செல்கள் உள்ளன. நமது நரம்பு ஒருவகை செல்லினால் ஆனது எனும்பு மற்றொரு வகை செல் வகை ஆனது. முடி, நகம், இரத்தம், தோல், குடல் இப்படி ஒவ்வொரு வகை உறுப்புக்களும், உடல் அமைப்பில் அடங்கி உள்ளப் பொருட்களும், தனித்தனி வகையான செல்களால் உண்டாக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த செல்கள் சாதாரணமாக உழைப்பின் காரணமாக அகன்று நோய், காயம் முதலியவற்றிற்குள் தாக்கமாவன. ஆனால் உடனே அதே வகை செல்களை உடல் உண்டாக்கி, நாசமான செல்களின் இடத்தை புதிய செல்களால் பூர்த்தி செய்து விடும். கையே வெட்டுப்பட்டால், தோல் கிடைக்கிறது. பின்னர் குணமாக வரும் புதிய தோல் உண்டாகிவிடுகிறது. இது புதிய செல் உண்டாகாததால் தோன்றிய மாற்றமேயாகும்.

ஒவ்வொரு செல்லுக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவம் உண்டு. இதே வடிவத்திலும் அமைப்பிலும் தரையில் புதிய செல்கள் உற்பத்தியாக வேண்டும். அங்கு கோளங்கள் குறிப்பிட்ட விதத்தைத் தழுவி வளரவளிக்கிற வறுவறுக்கை என்னுமியக்கின்றோம். அதேபோல் திட்டமிட்ட விதங்களுக்கிடம் நம் உடல் வளர்ச்சியும் நடைபெறுகின்றது.

ஆனால், ஏதோ காரணத்தால் ஒருவகையான செல் அதே முறையில் புதிய செல்களை உண்டாக்க வேண்டும் எனும் விதியை கைவிட்டுவிட்டு, தவறான வடிவத்தில் புதிய செல்களை உண்டாக்க முற்படுகின்றது. இது தான் புற்று நோய் உண்டாகும் வகை. இந்த புதிய செல்கள் தம்முடைய இனத்தை ஒத்தவையாக இராததுடன், அருகிலுள்ள ஏனைய செல்களை சிதைக்கவும் முற்படுகின்றன. ஆனால் உடல் இதற்கு உடனே இடம் அளித்துவிடுவதில்லை. புதிய செல்கள் தனியாக நடுக்கி வைத்து விடுகின்றது. இதைத்தான் சாதாரணமாக 'கட்டி' எனக் காண்பதுண்டு.

இவ்வாறு உடல் ஒதுக்கி வைத்திருக்கும் நிலையில் புற்றுநோய் வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கும். அதிவிருந்து பிரிந்த போதும் செல்கள் அருகிலுள்ள பாகங்களில் போய்த் தங்கி புதிய வளர்ச்சியை அடையும். நிக்ச்செல் செடி வேர்விட்டு அடியில் செடியை உண்டாக்குவது போல் ஆவகாங்கே புதியக் கட்டிகளை எழுப்பும். இவை உடலினிருந்து தம் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான சத்தை உறிஞ்சிக்கொள்வதால், நோய் கண்டவர் உடல் விரைவில் பவன் குன்றிவிடும்.

நோய் தோன்றக் காரணம்

காரணம் யாதென இன்னும் திட்டமாகக் கண்டறியவில்லை. ஆனால் கேழே குறிப்பிடும் காரணங்கள் விவரம் தோன்ற உதவுவதைக் காரணமாக.

வரையும் சைபைக் கவனமாகத் தோட்டம்வரை நடத்திச் சென்றனர். நல்ல உடல் ஆரத்தின் அருள் திரு. அம்பலவாணர் அவர்களால் வன, பிரேமராசா அவர்களின் உதவியுடன் நடத்தப்பட்டது. பேராபர் அருளியது டி. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்கள் செபு செய்து ஆசிரியராக கறிஞர்.

1. தொடர்ச்சியாக உடம்பின் ஒரு பாகத்தில் உண்டாகும் உரசுதல். உதாரணமாக, வளைவாக ஒரு பக்க உண்டாகி கைவிடவோ நாவிலோ உரசிக்கொண்டிருந்தால் அதனால் நோய் தோன்றலாம்.

2. வாய், கர்ப்பப்பை முதலிய இடங்களில் உண்டாகும் சாதாரண நோய்களை குணமாகாத விட்டுவிட்டால், அவை உடலின் தொடர்புடைய பாகங்களில் நோய் உண்டாக இடமளிக்கும்.

3. புண்கள் பிடித்தல், சுவாசப்பை, வயிற் ஆகிய இடங்களில் புற்றுநோய் உண்டாக இதுவே பலமுறை காரணமாக இருந்திருக்கிறது.

4. அதிக காரமான உணவை உண்ணுவதும் இந்நோய் உண்டாக இடமளிக்கின்றது.

நோய் சிகிச்சை: அறுவைசெய்து கட்டிகளை துவக்க நிலையில் எடுத்து விடுவது மேலானது. கூடாத நிலைகளில் எக்ஸ்ட்ராக்ட் ரேடியல் கிரணங்களைப் பயச்சி அவற்றை கட்டுப் பொருக்கின்றலாம்.

நோய் ஆரம்பமாகும் அறிஞர்கள்: துவக்க நிலையில் விவரத்தைக் கண்டு கொண்டால் குணமாக வரப்படுகின்ற உண்டு. ஆகவே கேழே குறிப்பிட்டுள்ள குறைகள் உடலில் உண்டாகு உடனே மருத்துவரின் உதவியை நாடுவது நலம்!

1. குணம் அடையாத காயம் அல்லது புண்.
2. தொடர்ந்து நீடிக்கும் தொண்டை அடைப்பு.
3. உடலின் எந்த பாகத்திலிருந்தாவது முறையற்றவாறு உண்டாகும் இரத்த நழுக்கு.
4. நடுத்தர வயதானவருக்கு அடிக்கடி உண்டாகும் வயிற்றுக் கோளாறு.
5. அடிக்கடி மலச்சிக்கல் அல்லது திடீர் பேதி உண்டாவது.
6. உடலின் ஏதாவது ஒரு பாகத்தில் காணப்படும் காரணமற்றக் கட்டி.
7. சாதாரணமாக உடம்பின் குந்து வரும் 'மறு' அல்லது கழலையில் திடீரென ஏற்படும் வளர்ச்சி.
8. காரணமின்றி உடல் பவன் ப்படுவது.

முன்று வகையான மாணவர்கள்

மாணவர்களில் ஆண்மை, கோழி, எருமை என மூவகையினர் உள்ளர்:

1. ஆண்மை: அன்னப் பறவையிடம் நீர் கலந்த பால் வைத்தால், அது நீரைப் பிரித்துப் பால்பட பகுத்து, அதுபோல, நல்லதும் கெட்டதமான விடயங்கள் கலந்திருந்தால், அவற்றில் நல்லனவற்றை மட்டும் கிரகித்துக் கொண்டு, தீயனவற்றை விவக்கிவிடும் மாணவர்கள் உண்டு.

2. கோழி: கோழியிடம் புழுக்களோடும் கூடிய தானியங்களைத் தூனிலும், அது புழுக்களை மட்டும் பொறுக்கும். தானியங்களை விட்டுவிடும். அதுபோல தீய அம்சங்களை மட்டும் தெரிந்தெடுத்துக் கொண்டு, நல்லனவற்றை நழுவுவிடும் மாணவர்களும் உண்டு.

3. எருமை: எருமை மாடு நோக்கி கைகிச் சேற்றைக் கிளறித் தன்மீது பூசிக்கொண்டு, அதிலேயே கிடப்பதில் கைம் காணும். அதுபோல, நல்ல சூழலை விரும்பாமல், தீய சூழலை நாடித் தேடி, அதில் தம்மைக் கொடுத்துக் கொள்ளும் மாணவர்கள் அழிவின் பரதையில் போகிறவர்களே.

மரணம்

நீரும்த இலா இராமமா அருமைரத்தினம்

வந்தநிலைகளாக தெல்லிப்பண்ணைச் சேர்ந்த திருமதி E. R. அருமைரத்தினம் கடந்த மார்ச் 23ஆம் திகதி [28-12-84] காலமாகினார். இவர் காலஞ் சென்ற அகம்பேர்ட் அருமைரத்தினத்தின் மனைவியும், புளென் தம்பியோர், இராசமலர் அம்பலவாணர், கரவஞ்சென்ற ஆதர் தொயரத்தினம், வேராகனம், இரத்தனப்பாச் செகரத்தின்க்கம், வேரத்தினம், ஜெயமலர் அரியராசா, பேன் யோகானந்தன் ஆகியோரிடம் தாய்மாமரபர். இவர் முன்னுள் தெல்லிப்பண்ணை அமெரிக்காவில் மிஷன் கல்லூரியில் (பூனியன் கல்லூரி) ஆசிரியர், தெல்லிப்பண்ணை ஆசிரியர் மனோப, தெல்லிப்பண்ணை உபதேசியாரின் பேத்தியுமாவார்.

இவரின் இறந்த ஆரத்தனை யசுப் பிரேமன் ரோட்டில் உள்ள இவரது மனை இக்கத்தில் 24

வேத ஆராய்ச்சி

வியாதி

விவாதிப்படுவதையும் குணம் அடைவதையும் விஞ்ஞான முறையில் திருமறை ஆராய்வதில் கிடைப்பதும். ஆதிகை முறையில்தான் இவற்றைத் திருமறை ஆராய்வதில். அதாவது, ஒருவர் வியாதிப்படுவது அல்லது குணம் அடைவது, எந்த அளவில் அவர் எவ்வளவு கிட்டியவாழ அல்லது அவரை விட்டுப் பிரிந்துபோக இடம் அளிக்கின்றது எனவே காட்டுகின்றது.

வியாதியும் பாவமும்

பாவத்துக்கும் வியாதிக்கும் தொடர்புள்ளதெனத் திருமறை காட்டுகின்றது. மனிதன் பாவம் செய்த நிலையில் அவன் எவ்வளவு விட்டுத் தன்னை நிற்குகின். அவன் ஆன்மா எவ்வளவு விடுவதாய் புரட்சி செய்கிறது. இவ்வாறு அவன் உள்ளத்தில் உண்டாகும் போராட்டத்தை உடல் தான் தெரிவிப்பதுண்டு. மோசேக்கு விநோதமரயப் பேசியதால் மிரிபாருக்கு வெண்குட்ட வியாதி உண்டானது என வேதம் கூறுகின்றது (என் 12:1-10). குட்ட வியாதியிருந்து குணமாக வர, பாவநிவாரண பவி செலுத்த வேண்டுமெனவும் கூறுகிறது. வியாதிப்பட்டவருக்கு இறுதியாக நேரிடுவது மரணம். மரணத்திற்குக் காரணம் பாவம் (ஆதி. 3:8-19). மரணத்திலிருந்து எவரும் பெறாதுவதில் தப்புவது கிடையாது. ஆகவே மனுக் குலம் முழுவதும் பாவத்தால் தோன்றிய சரபத்தார்க்குள்ளாக உன்னது எப்போது வியாதியும் மரணமும் தெரிவிக்கின்றன.

யோபுவின் அனுபவம்

யோபு நீதிபரர். அவர் வியாதிப்பட்டபோது தான் பாவம் செய்து, அதற்குத் தண்டனையாக வேதனை அடைவதாக எண்ணவில்லை. கடவுள் கையில் நன்மைகள் பெற்றுப்போவதில் தீமைகளையும் பெறவேண்டியது அவசியமே எனக் கூறுகிறார் (யோபு 2:10). யோபுவைச் சோதிப்பதற்காக வியாதியைச் சாத்தான் வருவிக்கிறான். 'காடிய வியாதிக்குட் பட்ட அனுபவம் அவரை இன்னும் அதிகமாக எவ்வளவு கிட்டிச் சேர்க்கிறது. 'என் காதினால் உம்மைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டேன்; இப்பொழுதோ என் உம்மை உம்மைக் காண்கிறது' என்கிறார்.

நோய்களைக் குணமாக்கும் கடவுள்

எவ்வளவு சித்தம் மனிதன் பூரண சுழலுள்ளவனாய் வாழ வேண்டுமென்பது. பூரண சுழல் மனிதனின் உடல் மட்டும் அருந்தித் தவிர; அவன் உள்ளத்தையும் ஆவியையும் பாதிப்பது. சங், 103 ஐப் பாடியவர், இப்படிப்பட்ட குணம் பெற்றதால் எவ்வளவுத் துதிக்கிறார்.

பூதர் எதிர்பார்த்திருந்த மோகிய வரும்போது ஆரோக் கியம் உண்டாகும் (மக் 4:2) எனத் தீர்க்கக் கூறுகிறான். அவர் குருடரின் கண்ணைத் திறந்து எட்டுண்டவருக்கு விடுதலையை அளிப்பார் (ஏசா. 42:6) எனவும் எதிர்பார்த்தாரை. இந்த முறையில் உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும் சுமம் அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. தாமோ, தன்புறவாரோகமும் துக்கம் கமந்தவராவும் இருப்பார். அவரின் தகுப்புகளால் தான் நாம் குணம் பெறுகிறோம் (ஏசா. 53).

இயேசுகிறிஸ்துவின் பணி

இயேசுகிறிஸ்து தம் பணியை ஆரம்பிப்போது, எவ்வளவு

அரசாட்சிவைத் தாம் உலகில் ஆரம்பித்து விட்டதை அறிவித்தார். இதற்கு அடைவாளமர சநோய்களைக் குணமாக்கி, பிராக்னைத் துரத்தினார். பாவத்தின் காரணமாய் நோய்ப்பட்டவருக்கு, பாவமெனியப் புனிததார (மத் 9:1-8), வியாதி உண்டாவதற்கு காரணம் எப்போதும் ஒருவரின் பாவம் தான் என அவர் கூறினான். கடவுளின் நாமம் மகிமைப்பட வரவருவதில் வியாதி உதவும் (யோ. 11:8-10) எனக் கூறுகிறார்.

ஒருவர் வியாதிபற்றுவதற்கு வகைக் கண்டால், உடனே அவருக்கு உதவ இயேசுகிறிஸ்து முன் வருகிறார். சமயக் கட்டுமை ஒய்வு நாளில் ஒருவருக்கு சுமம் அவிப்பதைத் தடைசெய்தது (யோ. 5:1-11). இயேசுகிறிஸ்து இவ்விதிகளைவிட, வியாதிப்பட்டவனின் தேவையைப் பெரிதாக்கி வருகிறார்.

ஒருவர் வியாதிபற்றியிருப்பதைக் குறைவாக அவர் கருதினான். வியாதிப்பட்டவருக்குத் துணை நின்று உதவாதவரைத்தான் கண்டித்தார் (மத், 15:34-46).

இரட்சிப்பின் அதிசயம்

மனிதனின் உடலையும் உள்ளத்தையும் வாட்டும் பாவ பணியை நீக்க இயேசுகிறிஸ்து தமது உடலையே நோவுக்கு உட்படுத்தினார். 'அவர் தாமே தமது சரீரத்தில் நம்முடைய பாவங்களைச் சிலுவையின்மேல் கமந்தார். அவருடைய தகுப்புகளால் குணமாளிகள்' (1 கொ. 2:24).

இயேசுகிறிஸ்து மனித உன்னதத்துக்கு அளிக் கும் இரட்சிப்பின் சிறப்பை அறிந்தவர். உடல் மட்டும் வருத்தும் வியாதியையும், நெருக்கடியையும் 'குறைவையும் பெரிதாக்கி' குறைமாட்டாரான். 'புறம்பரண மனிதன் அழித்தும் உள்ளான மனிதன் நாளுக்கு நாள் புதிதாகப்பெடும்' அனுபவத்தை அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள் (2 கொ. 4:8-18).

(தொடரும்)

செய்திகள்

● யாழ். பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் எலும்பு முறிவுதறிவு நிபுணராகக் கடமைபாற்றும் டாக்டர் எஸ். சிவகுமாரனாவும், ஆஸ்பத்திரிக்கு கடந்த வாரம் சைக்கிளில் வந்துகொண்டிருந்த போது, இராணுவத்தினரால் தாக்கப்பட்டார். இதற்குக் கீழ் எதிர்ப்பைத் தீவிரித்து ஆஸ்பத்திரியில் கடமைபாற்றும் வைத்தியர்கள், சரதாரண ஹழியர்கள் ஆகவரும் 24 மணித்தியால அடைவரை வேலை நிறுத்தத்தை நடத்தினர்.

● 'இலங்கையின் உணை இனப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு அங்குள்ள பெண்தந்தர்களும் இதுக்கொக்குமிடையே பேச்சு கார்த்தகைகள் நடத்தப்பட்ட வேண்டும்' என்ற தீர்மானம் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட தீர்மானம் பெண்தந்த தலைவர் தரைய வரமர கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.

● காங்கிரசுத்துறை சமெத்து தொழிற்சாலையில் உற்பத்தி நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. அங்கு பணிபுரற்றிய 600 தொழிலாளர்கள் வரை வேலையிலிருந்து இடை நிறுத்தம் செய்யப்பட்டார்கள்.

● வடபகுதியிலுள்ள மயிலிட்டி, ஹரணி, பலாவி, வளவாய் ஆகிய பகுதிகளைச் சேர்ந்த

ஒரு குழந்தை மறுபிறப்பெடுக்கிறது

எம். சிரியஸ்தா

(ஆரம்பக் கல்வி ஆலோசகர், கம்பகா கல்விப் பிராந்தியம்)

குமாரி வகுப்பிலே மிகவும் குழப்பமாகப் பையன். அவன் எந்நேரமும் சண்டை பிடிப்பான். இவ்வாறிடில் வேறு பிள்ளைகள் ஏதேனும் பொருள்களைப் பறித்தெடுப்பான், கிழித்தெறிவான், அக்கை மற்றவர்களை அடிப்பான், அவ்வது காரணம் மிதித்துத் தொந்தரவு செய்வான். எந்த வேலையையும் செய்யமாட்டான். பாடுவதற்கோ, விளையாடுவதற்கோ, எழுதுவதற்கோ, வாசிப்பதற்கோ, கதைப்பதற்கோ அவனுக்கு விருப்பம் இல்லை.

இந்தப் பையன் நான் எந்த விதத்திலாவது பாடசாலை வேலைகளைச் செய்ய வைப்பதற்கு முயற்சி எடுத்தேன். அவற்றில் சிலவற்றை இந்த தருகிறேன்.

மகனே என்றழைக்கப்படுவது அப்பையனுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பதொன்றாகும். அவன் நான் என்னுடைய அழைப்புக்குக் கும்பலாகப்பிட்டு உள்ளவற்றை எழுதுவதற்கு உற்சாகப்படுத்தினேன். பிள்ளை நான் அவனுக்கு உட்கார்த்துகொண்டு அவனது வேலைகளைச் செய்வித்தேன். எந்நேரமும் நான் அவனுடையே இருந்தேன். பிள்ளை வழங்குவதற்குரிய பொய்க்கை அடங்கிய புத்தகத்தைக் காரியரலயத்தில் கொண்டுவந்துவைப்பதுபோன்ற பணிகளைக் குமாரைக் கொண்டு நான் செய்வித்தேன்.

ஒரு நாள் தான் குமாரி செய்திருந்த கணினிச் செயற்பாட்டுக்கு ஒரு பெரிய சரி அடைவாளம் இட்டு, நன்று என்று எழுதினேன். குமாரி தன் குழுவைச் சேர்ந்தவர்களிடம் தனக்கு நன்று என்று எழுதப்பட்டிருப்பதைக் காட்டிப் பெருமியை அடைந்தான். அவனுக்கு நன்று என எழுதும்போது, வகுப்பிலுள்ள மற்ற நன்றாக் கைக்குப் பிள்ளைகளுக்குப் பிரச்சினையாகியது. பிள்ளை எழுதுவதற்கும் வாசிப்பதற்கும் நன்று என எழுதினேன். அவனுக்கு இதை விட மகிழ்ச்சி தரக்கூடியது ஒன்று மில்லை.

8000 க்கு மேற்பட்ட மீனவ குடும்பங்கள், தங்கள் பசிப் பிணி இறப்பிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கு, ஏதாவது ஒரு பகுதியில் தொழில் செய்ய அனுமதி அளிக்கும்படியும், அவ்வது அரசாங்கம் ஏதாவது உதவித் தொகை வழங்க ஒழுங்கு செய்யும்படியும் ஐக்கியநாடுகளுக்கு அவசர வேண்டுகோள் விடுத்ததுள்ளனர்.

● மனோர பகுதியிலுள்ள வங்காளியில் கடந்த வாரம் பாதுகாப்புப் படையினரால் நடத்தப்பட்ட துப்பாக்கிச் சூட்டில் எத்தொனிக்க சமய குருவான வரீ தந்தை M. மேரி பஸ்ரி வரீ உட்பட பத்துப் பேருக்கு மேல் பவியாரர்கள் என அறிகிறோம். கடந்த மாதம் முக்தி எவ்விட பணியாற்றிய மெதடிஸ்த மிஷன் குருவானவரீ அருட்திரு. ஜோர்த் ஜெபராஜ நிங்கம் அவர்களும் முருங்கனில் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்குப் பவியாரரீ என்பது தெரிந்ததே.

● முல்லைத்தீவிலுள்ள 10 அகதிகள் முகாம்களிலுள்ள 9,000 மக்கள் பட்டினிச் சாவை எதிர்பார்த்துள்ளனர். இவர்களிடம் பவரி நோய்களினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். மருத்துவ வசதிகளும் இந்த அகதிகளுக்கு இல்லை.

குழப்பமாகக் குமாரி கொடுக்கப்படும் வேலைகளை விரைவாகவும், தெவிடவாகவும் செய்ப்புறப்பட்டான். அவன் எதிர்பார்த்த நன்று எப்போதும், அவனது வேலைகளை மற்றப் பிள்ளைகள் பாசிப்பதற்குத் தாண்டினால், முதல் வகுப்பில் மற்ற இரு பிள்ளைகளும் இதைப் பற்றித் தெரிவித்தேன். குமாரி இப்போது ஒரு நல்ல பையன்.

குமாரி மற்றவர்களை அணுகிப் பற்றிப் பிடிப்பதற்கு, என்னும், மற்றப் பிள்ளைகள் உணவு வேலையிலேயே குமாரைச் சேர்த்துக் கொள்ளுவதில்லை. இதற்கு நான் அவனுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்கினேன். குமாரின் எட்டுப் பிள்ளைகளில் ஒன்றிலிருந்து ஒரு துணை நான் சாப்பிட்டேன், அன்று குமாரி அடைந்த மகிழ்ச்சியை என்னுடைய அளவிலுமுகியவில்லை. பிள்ளை என்ன உணவில் கொஞ்சத்தை நான் குமாருக்குக் கொடுத்தேன். அவன் மிகுந்த சந்தோசத்துடன் அதை உண்டான். இதன் பிள்ளை குமாரையும் தங்களுடன் சேர்த்து உணவருந்த மறைப் பிள்ளைகள் பழிக்கொண்டனர். குமாரும் மற்றப் பிள்ளைகளும் பங்கிட்டு உணவருந்தினர்.

குமாரி ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பையன். தப்பினிக்குடிப்பதைத் தாங்கி குடும்பம் சிரமியதாக அவனது தாயரி என்னிடம் கூறியிருக்கிறார். குமாரிடம் உள்ளது ஒரே ஒரு புத்தகமே. அவன் எழுதுவது, வரைவது, கணினிச் செயற்பாடுகளைச் செய்வது, வீட்டுவேலை செய்வது எல்லாம் அந்த ஒரு புத்தகத்திலேயே. அவன் நன்றாக் கற்பதும், அவனுக்கு முன்பு கொப்பி எழுத, ஒரு பெண்ணும், நிற்ப்பெட்டி ஒன்றும் பரிசாகக் கொடுத்ததே.

மற்றவர்களின் புத்தகங்களைக் கிழித்த குமாரி இப்போது தனது புத்தகங்களைப் பாதுகாப்பதற்காக மற்றவர்களின் புத்தகங்களையும் பாதுகாப்பதற்கு முன்நின்றான். பாடசாலைக்கு ஒழுங்குமேலாக வந்த குமாரி, அவனுக்குக் கிடைத்த தங்கப்பரிசுவும் பாடசாலைக்கு வர ஆரம்பித்தான். குமாரை என்ன சொந்த மகனாக நான் கருத்தித் தாண்டுகின்றேன். என்ன மனம் என்கிறான் "அம்மா பெண்கள் இவ்வளவு புத்தகம் இல்லை, எனக்கு வரவந்த தருவன" எனக் கேட்குமதைத் தவிர குமாரி என்னுடன் நெருக்கமாக இருக்கிறான். அவனது குழப்பமாகத் தனக்கம் அவன் விடா நியாயம்.

கிழித்த, அழுக்குப் படித்த உடைவாணித்து தலையிச்சலமாக வந்த குமாரி, இப்போது சுத்தமான உடைவாணித்து, எண்ணெய் மூட்டு நல்குத்த தலையிச்சலமாக வர, முக்கைத் தலையிச்சலமாக நான் அவனுக்குக் கொடுத்த கைக்குட்டைவயச் சட்டையல் குத்திக் கொண்டு வர ஆரம்பித்தான்.

இவ்வாறு இந்தப் பையன் மாற்றமடைவ நான்கு மாதங்கள் எடுத்தன. நான் இவ்வளவுக்கு யூஸ் மாதத்தையெடுத்தேன். குமாரி நல்ல பையன். அவனுக்குத் தேவையப்பட்டது அன்பும், அஞ்சலுமற்றவர்கள் என்ன நான் அறிந்தேன். அவ்வாறு குழப்பமாகப்பாராண் வகுப்பில் ஒருவரை வைக்காமல் யாத்தனும் ஒருவரைத் தவிர வேறு தருத நல்லவர்கள் என்னுடைய மிகச் சிறந்த பணியை நான் கருதுகின்றேன்.

இப்போது குமாரி தனது ஆற்றல் உணர்த்து கொண்டு நல்ல பையன். அகன் மறுபிறப்பெடுத்துவிட்டான்.

(தன்: கருத்தியம்)

EDITORIAL

Events and Comments

A Mournful Anniversary

Events in our country in recent months have a poignant echo of a dark episode in January 1974 when the government then in power (the SLFP) outrageously dismissed an effort, made in good faith, by the *Citizens of Jaffna*, appealing to the government to deal more fairly and decisively with an injustice perpetrated so glaringly on 10-1-1974 when tear gas was reportedly used on a crowd of spectators in front of Veerasingham Hall on the climactic day of the ICTR Conference held for the first time in Jaffna. Nine youth reportedly lost their lives in a stampede. The number at that time was considered appalling.

The Report of an impartial Commission (with a retired Supreme Court Judge of the Burgher community from the South as Chairman and a Bishop as one of the members) on the incident was ignored and "an official version" accepted. To add insult to injury, the simple memorials erected for the youth in front of Veerasingham Hall were twice desecrated. The government of the day paid perfunctory attention to the sensitivities roused by the event.

Some historians have traced the origins of Terrorism in the North to this dark episode which marred the closing scenes of a literary and cultural Tamil Festival of global interest held in Jaffna, on soil venerable for the antiquity and richness of its millennial culture.

In accord with the political pattern in this country (with regard to Tamil interests) it was Prime Minister Premadasa of the UNP who, during his five day sojourn in Jaffna in January 1981, before the Development Council elections, ordered the memorials to be re-erected and that, dramatically, before the expiry of his brief sojourn in the North.

Larger issues have, since then swamped in. But a rising phenomenon again in this country amidst the contemporary spate of brutal killings, arson, rape, and destruction, is the absence in each instance of an impartial investigation initiated by the government to win public confidence and ensure justice to the victims and their families and the interests they represent.

Truth, the government knows, hurts but pulling it out, even by the fire of a crusading media hurts worse. On two occasions the government itself has come forward to tell the truth. Once when the Public Library in Jaffna was burnt and the other when over 50 Tamil prisoners in custody at Welikade were battered to death during the July '83 holocaust.

Kokillai and Nayar

Very much in the news are these two villages in the North. Unless we avoid turbid thinking with regard to events in these two fishing villages, the people in these areas are bound to be swallowed in a tide of shallows and miseries.

According to a news report in *Pathukavalan* of 4-1-85, there were some 30 Sinhala families in Kokillai in 1961. The number rose to 60 in 1960. In Nayar, there were only 30 Sinhala families in 1983. The rest were Tamil families, who had made Nayar their traditional homeland.

An unfortunate 'terrorist' activity does appear to have occurred in Kokillai driving the Sinhala inhabitants to safety to their homeland. They were all fisherfolk. This action, if true, has to be condemned because no group can deprive another group of its means of livelihood.

But what drove the Tamil fishermen from their homes not merely in Kokillai and Nayar but in *Alampil*, *Mullaitivu*, *Kal-lapadu*, *Kuddiyiruppu*, *Karaichi*, *Silavathai*, *Thanniruttu*, leaving behind their cattle, their goats and their poultry is yet to be officially clarified.

According to news reports some of the refugees who went South are well looked after in Negombo with even training in use of arms afforded for a 200-youth force to protect themselves from attacks when they return to Kokillai.

But there is no encouraging news about the thousands of Tamil fishermen displaced. Who will help them to replant their roots?

Strong Winds

It is time the government and the leaders of the people (both in the North and the South) shed their emotions which now are bordering on a delirium and adapt themselves to what logic tells them would be the inevitable end if things are merely allowed to take their course.

The brutal deaths of two priests within a period of a month are still shrouded in clouds of mystery as we write these notes although authentic sources have come out with the naked truth. The Bishop of Mannar has publicly stated that the RC Church at *Vankalai* where the Minister of the Church was reportedly killed with two other youth was not a

Before the last chance
slips by.....

By Jehan Perera

There were three future scenarios for Sri Lanka, now there are two. The quasi-military solution has failed; we hoped that firmly ignoring the political aspirations of the Tamil People (and saddling the army with them) would make them go away, and things would revert back to the good old days. They have not, but have reached cruel and terrifying proportions.

There are two possible futures for Sri Lanka. One is peace and reconciliation that can only be reached by an immediate start at implementing Annexure-C (or a variant of it such as the *Bandaranaike-Chelvanayakam Pact*). The first step would be educating the Sinhalese and Tamils as to the necessity for, and mutual advantages of, this type of political solution.

The other is murderous communal war, many thousands of casualties, economic destruction, social upheaval and possibly armed intervention by India.

Sri Lanka is plunging into the latter. People who profess to love this country have, in effect, helped to divide it. They have done so, not because they wanted to, but because they have had little or no conception of present day realities and modern political and military thinking. Instead of analysing the present and preparing for a computer-age Sri Lanka, they have continued to think in the medieval terms of the Mahavamsa period.

Yet others who see the damage these people are doing are afraid to oppose them for fear of being branded 'traitors' and 'betrayers of the Sinhalese'.

Sri Lanka is the country of the Sinhalese. It is also the country of the Tamils, Muslims and Burghers. A federal form of government is a just government; that is why the mighty United States and little Switzerland have it. Nowhere in the world has federalism led to separation.

S. W. R. D. Bandaranaike was the most intelligent of our Prime Ministers and S. J. V. Chelvanayakam was the best loved of Tamil leaders. If

"golden temple". We have little doubt that the government ere long will know who the perpetrators of the deeds are and take decisive action. For, the ideological battle has now pitched its tent too strongly to be embarrassing to the government.

It is a wrong time now for any political group in the country to thump the desk. It is also least opportune for political parties in the country to readily accept some facts and reject others. No group from the South has yet visited Jaffna to ascertain facts for themselves on the recent tragedies.

What is more important than finding someone to get us out of this political impasse which has accounted for, according to some reports 700 lives in three months, (in the area of conflict) is to identify the systems and structures that have created the 'war' and destroyed 'life' in Sri Lanka.

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. QB/59/300/26/82.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sannuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 11th January 1985 and published by Mr. Alvappillai Rajasingham, 330, Navalur Road, Jaffna.

their solution had become a reality in 1957 a federal Sri Lanka might have been a model for the world of decency, democracy and economic development.

But today, in 1984, it might already be too late. The militants and terrorists who clearly dominate the North might well decide for the Tamil people that federalism is insufficient and separation is the only acceptable goal. In which case there will be no peace for Sri Lanka, only communal war. But on the other hand, the Tamil people might tell the militants who are after all their own sons, "We have achieved justice. Let us now live together in peace". Let us make it easier for them to do so by offering the most just solution we can. A federal state is not a betrayal of the Sinhalese. It is, on the contrary, the only solution that can spare our people the horrors of bombs, bullets and revolution.

History has repeatedly shown that no people ever, chose communism voluntarily, but that communists seized power when society was falling apart. In the coming months a complete disintegration of society, communal warfare and a communist take-over are the greatest threats that Sri Lanka faces. Time slips by, which we cannot afford to lose. Let history judge who betrayed whom in the hundreds of lives already lost and enormous economic resources spent on armaments and refugee camps. Let us, along with our political leaders, whether UNP, SLFP or SLMP, stop thinking in petty political and medieval terms and face up squarely to the future. For at stake is the future of the only home we Sri Lankans have.

[Island 27th Dec]

N. B. The author is a young Sinhalese who is a graduate of Harvard and who has been making a study of the ethnic problem.

IN BRIEF

The Students of the Jaffna University has made an appeal not to the people to refrain from using crackers and fireworks for *Thai Pongal* this year.

The students have also appealed to the managers and proprietors of shops not to display these things for sale in their business establishments.